

ת"פ 17134/07/11 - מדינת ישראל נגד נ.א.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 17134-07-11

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נ.א.

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד רייכמן

ב"כ הנאשם עו"ד שקלאר

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; והתנגדות למעצר, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

ביום 08.07.2011 בשעה 22:15 לערך, התקשרה המתלוננת, רעייתו של הנאשם, למוקד 100 וביקשה כי המשטרה תסייע לה ביציאה מן הבית. מיד לאחר מכן, נטל הנאשם את הטלפון מידה, אמר לשוטר "זה טעות בי" וניתק את השיחה.

בהמשך, הגיעו שוטרים אל הבית, דפקו בדלת וביקשו להכנס. הנאשם, אשר היה בגילופין, פתח את הדלת וכאשר הבחין בשוטרים, ניסה לסגור אותה. אולם, השוטרת קארין אושר הצליחה להיכנס אל הבית.

הנאשם החל צועק לעבר השוטרים, כשהוא אוחז בידו כוס חד פעמית עם משקה. כמו כן, במטרה לגרום למתלוננת לחדול מבכייה, דחף אותה לעבר הקיר ואמר לה "תשתקי כבר".

בהמשך, השליך את הכוס שהחזיק לעבר השוטרת קארין וכן, היכה בלסתה באמצעות אגרוף ידו השמאלית.

שוטרים נוספים נקראו למקום על מנת לסייע ומשהודע לנאשם כי הוא עצור בחדש לתקיפת שוטרים, התנגד

למעצרו, השתולל ודחף את השוטרים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ציין הערכים החברתיים הנפגעים בגין מעשי הנאשם - שלומו של אדם, הפגיעה בתא המשפחתי ופגיעה בסדרי השלטון וכן, את חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם אשר אינן מצויות ברף הנמוך של העבירות כלל וכלל.

ב"כ המאשימה הדגיש כי המחוקק מצא לנכון להחמיר בעונש הקבוע בחוק למבצעי עבירת תקיפת בת זוג, משום הפגיעה הקשה בתא המשפחתי. עוד הדגיש את חומרת עבירות תקיפת השוטר והתנגדות למעצר המבטאים תעוזה רבה וזלזול באושיות השלטון ובפרט בשוטרים העושים עבודתם מהימנה ונשלחים, על ידי המדינה, לשמור על הסדר הציבורי בה.

הנאשם אמנם נעדר עבר פלילי, אך מקום בו לא הודה בביצוע העבירות בהן הורשע ולא חסך מזמנו היקר של בית המשפט, אין מקום להקל עמו ויש לתת משקל בכורה לאינטרס הציבורי.

לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין מספרחודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי לשוטרת. ב"כ המאשימה תמך עתירתו בפסיקה שיצאה מלפני בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי האירוע הוא תוצאה של אי הבנה מצערת. הנאשם והמתלוננת צפו בסרט חתונתם אשר נערכה שבוע קודם לכן בקפריסין ובו נראה נאשם רוקד עם אשה אחרת. המתלוננת קינאה ועל רקע זה, התפתח ויכוח בין בני הזוג. המתלוננת רצתה לעזוב את הנאשם ולצאת מן הבית, ואילו, הנאשם, רצה לעצור בעדה מתוך דאגה לשלומה. לכן, התקשרה המתלוננת למשטרה, אך לא התלוננה על אלימות כלפיה.

ב"כ הנאשם המשיך ותיאר את האירוע, בהתאם לגרסתו של הנאשם במהלך ניהול הליך ההוכחות. הנאשם, בבואו לתפוס את הכוס אשר נפלה מידו, נגע בשגגה בפניה של השוטרת אשר חוותה זאת כתקיפה. עוד תיאר כי השוטרים עשו שימוש בכוח כנגדו, תוך הפעלת שוקר חשמלי.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באירוע חד פעמי נקודתי, שהתרחש לפני כשלוש שנים, ללא נסיבות מחמירות וללא תכנון מוקדם או תחכום כלשהו מצד הנאשם. עוד ציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי כבן 50 שנים, נעדר עבר פלילי אשר זו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק ואין הדבר מאפיין את אורחות חייו. הנאשם איש משפחה, עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, אהוב על הבריות.

לגישת ב"כ הנאשם, ראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה. באם יחליט בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, מבוקש כי עונש זה יהא חופף לימי מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הסביר כי באם יוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, יפטר מעבודתו ועקב גילו והעובדה כי אינו שולט ברזי השפה העברית, יקשה עליו עד מאוד למצוא עבודה אחרת תחתיה. בנסיבות המקרה, כשהשוטרת כלל לא נחבלה, אלא הנאשם הוא זה אשר נחבל ונזקק לטיפול רפואי, אין מקום, לדידו, להשית על הנאשם תשלום פיצוי לשוטרת. עוד ביקש כי עקב מצבו הכלכלי של הנאשם, הקנס שיוטל עליו יהא נמוך.

ב"כ הנאשם תמך עתירתו זו בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם ביקש לציין כי הדבר אינו מאפיין את אורחות חייו. הוא אדם משפחתי אשר אוהב את רעייתו והיא אוהבת אותו. הוא הביע חשש כי יאבד את מקום עבודתו באם יוטל עליו עונש של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הגיש המלצות ממעסיקו הנוכחי של הנאשם וממעסיקו הקודם וכן, תצהיר מטעם המתלוננת ושכניו המעידים על אופיו הנעים והטוב.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות. פגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. עבירת תקיפת השוטר והתנגדות למעצר המבוצעות כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעות באושיית השלטון ובסדרי שלטון תקינים. הן חותרות תחת ההגנה על שלמות הגוף והחיים של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרת עבירות אלו. לעניין זה ראה, למשל, הדברים אשר נאמרו בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (נבו, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי... מערכת אכיפת

החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה."

עבירת תקיפת בת זוג הינה עבירה אשר בגינה, מצא המחוקק לקבוע, כי יש להחמיר עם מבצעה. פגיעתה בתא המשפחתי ובתחושת הבטחון האישי ושלמות הגוף של בת הזוג אינה מינורית כלל וכלל.

לא אחת אמרו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות את דבריהם בענין זה ועל חובתם של בתי המשפט לתרום את תרומתם למיגורה של תופעה פסולה זו.

הנאשם תקף את המתלוננת, כך שדחפה אל הקיר וכן, תקף את השוטרת באמצעות מכת אגרוף בלסתה והתנגד למעצר. נראה כי לא היה מדובר באירוע מתוכנן מראש, אלא בעבירות שביצע הנאשם, לאחר ששתה לשוכרה ועל רקע ויכוח שפרץ בינו לבין המתלוננת. אולם, בכך אין כדי להצדיק התנהגות זו ואין להקל בה ראש.

המעשה שבוצע כלפי בת זוגו אינו מצוי ברף הגבוה של מעשים מעין אלה. המעשה שבוצע כלפי השוטרת אינו מצוי ברף הנמוך של מעשים מעין אלה.

מתחם העונש ההולם לכלל עבירות מעין אלה נע בין הטלת עונש מאסר מותנה ושל"צ לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, מדובר בנאשם אשר הינו נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. אמנם, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, אך יש ליתן משקל גם לחלוף הזמן בענייננו ולכך שמאז ביצוע מעשים אלו, לפני כשלוש שנים, לא הסתבך הנאשם במעשים נוספים.

הנאשם מתפקד לאורך השנים באופן נורמטיבי ותקין ונראה כי מעשים אלו חריגים לאורחות חייו ולדרכיו.

עוד שקלתי כי הגם שהיה זה עקב התנהגותו של הנאשם עצמו ועקב התנגדותו למעצר, הרי שהוא נפגע ונחבל כתוצאה מאירועים אלה.

לולא כל אלה, היה העונש הנגזר על הנאשם חמור בהרבה מהעונש שייגזר עליו עתה.

לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שני חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, באופן שקבע הממונה על עבודות השירות

בחוות דעתו מיום 01.07.14.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או כל אחת מן העבירות בהן הורשע.

קנס בסך 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1/9/14 והשני ביום 1/10/14. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.09.14 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הצדדים.